

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Nagranila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 109.

V Ljubljani, v torek 13. maja 1890.

Letnik XVIII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 12. maja.

Budgetna razprava.

(23. dan.)

Kazenski zakon in češko-nemška sprava ste bile glavni točki, okoli katerih se je danes sukala razprava o centralu justičnega ministerstva. Prva reč je s pravosodjem v tesni zvezi, ter jo je že v soboto prvi govornik Bareuther obširno razpravljal; druga ima z njo samo toliko dotike, kolikor zadeva novo vredbo sodišč; zato je poslanec dr. Zucker, ki je danes prvi prišel k besedi, v začetku svojega govora predsedništvo prosil, da bi smel govoriti tudi o posameznih točkah češko-nemške sprave. Podpredsednik je molčal in dr. Zucker se je držal znane prislovice: „Qui tacet, consentire videtur“, ter je molčanje predsednikovo tolmačil kot uslišanje svoje prošnje.

Ko je pa začel razpravljati to reč, seže mu podpredsednik baron Chlumecy v besedo, češ, da to ne spada k stvari, ter mu je pustil govoriti še le potem, ko se je dr. Zucker skliceval na svojo prošnjo in na molčečo pritrditev njegovo.

Drugi govornik je bil znani židovski odvetnik dr. Jaques, ki je vladi očital, da je morala po najstletnem poskusu premeniti politična načela, da pa tudi v pravosodnem oziru ni ničesar sterilizirala. Potem govori obširno o kazenskem zakonu, ki ga je sestavil židovsko-liberalni minister Glaser, in o civilno-sodnem zakonu ministra Pražaka, ki se ni mogel roditi.

Za njim se je oglasil justični minister grof Schönborn, ki je v dolgem govoru razpravljal češko-nemško spravo in opravičeval svoje in justičnih gospodsk odredbe v tej zadevi, ter obetal, da pojde njegovo prizadevanje, dokler ostane minister,

vedno na to, da ustreza željam in potrebam prebivalstva.

Naslednji govornik je bil poslanec Vošnjak, ki je omenjal kaznilnice, v katerih je lepše stanovati, kakor v kmetijskih hišah, ter priporočal vladi, naj skrbi za napravo kazenskih kolonij. Tudi je ugovarjal preselitvi kresijske sodnije iz Celja v Maribor, ki ima že sam po sebi več prednosti pred drugimi mesti, ker so tam delavnice južne železnice, sedež škofijstva itd. Dalje je tožil, da je še zdaj na Spodnjem Štajarskem več uradnikov, ki ne znajo slovensko, ki s slovenskimi strankami nemško občujejo itd. Omenjal je pravde slovenske hranilnice proti listu „Deutsche Wacht“, in konečno zavračal napade predsednika Heinricherja na njega zaradi njegovih govorov o nedolžno obsojenih.

Po nasvetu poslanca Jahna je bila razprava sklenjena in sta bila kot glavna govornika izbrana baron Scharschmidt in grof Pininski. Prvi razpravlja češko-nemško spravo; drugi utegne govoriti o kazenskem zakonu, ker je bil ud dotičnega odseka in se jako zanima, da bi ta zakon skoro obveljal. Razven centrala bode danes težko še kaj drugega rešeno, ker gre ura sedaj že na tri. Potrebščina za centralo znaša 207.100 gld.

Nagovor gosp. O. Detele na III. shodu „Katoliškega političnega društva“.

„Slavni zbor!“

Čast mi je, v imenu društvenega odbora srčno pozdraviti tukaj zbrane častite društvenike in goste.

Konstatujem, da je zbor v smislu društvenih pravil sklepčen; otvarjam obravnavo ter predstavljam gosp. magistratnega oficijala Robido kot zastopnika političnega oblastva pri današnjem zborovanju.

Bavili se bomo danes s predmeti, tikajočimi se takozvanega delalskega vprašanja.

„Katoliško politično društvo“ ima gotovo nalog, razpravljati to v katoliškem, narodnem in političnem oziru velevažno vprašanje, ker je iskreno želeli, da se reši na korist delalskega stanu in človeške družbe v smislu kristijanske ljubezni in pravičnosti. (Dobro! Dobro!)

Liberalci sicer trdijo, da krščanstvo nima ničesar opraviti ni s politiko, ni z delalskim vprašanjem. A to je krivi nauk, kar vsakdo izprevidi, kdor je vaje samostalno misliti in razsojati, ter se ne dá slepiti z liberalnimi frazami, katere so v nasprotju z dejanskimi razmerami. (Dobro!)

Ali ni vsakemu znano, kdor je v krščanstvu podučen, da je ravno krščanstvo oprostilo človeški rod; da je odpravilo sužnjost in prižgalo svetu nebeško luč duševnega razsvetljenja.

Ali ni poglobljena zapoved krščanstva: ljubezen do bližnjega, iz katere izvira usmiljenje, pravičnost in družbeni mir? (Dobro! Dobro!)

Če bi se človeštvo ravnalo po tej zapovedi, bilo bi srečno in nehali bi prepirati in vojske.

Zato je pa gotovo, da je le mogoče srečno vrediti razmere delalskega stanu po načelih krščanstva. (Dobro!)

Tembolj je obžalovati, da liberalci tega ne izprevidijo ali izprevideti nočejo.

To se je vnovič jasno pokazalo pri obravnavi državnega zbora dne 9. maja, pri kateri je prišlo na vrsto tudi delalsko vprašanje. Minister grof Falkenhayn govoril je o tem v konservativnem smislu ter pri tej priliki izustil zlate besede, katere živo odmevajo v srcih vseh vernih domoljubov.

Poudarjal je, naj se nikar verski čut in vera v Boga ne izpodkopava in spoštujejo naj se božje zapovedi. Le tako se bode ohranila tudi državna avtoriteta, da jej bode

LISTEK.

Knjige „Matice Slovenske“ za l. 1889.

I.

Ce tudi je že davno pretekel čas, ko so izšle Matičine knjige in bi bila njih kritika „post festum“, prepozna, hoče vendar-le naš list svojim čitateljem podati kratko poročilo o lanskim knjigah, in sicer iz tega namena, da bi se vzbudilo med njimi večje zanimanje za naš prvi slovstveni zavod. Iz tega poročila bodo blagovoljni čitatelji, kateri knjig morda še niso čitali, videli, kako skuša „Matica Slovenska“ delovati vsestranski in ustreči vsakemu svojih udov. Drugi namen pa je še bolj praktičen, da bi namreč letos pristopili kot udje še vsi tisti, ki se zanimajo za razvoj zdrave vede med Slovenci, pa še niso matičnjaki.

I. Prva knjiga je: Letopis „Matice Slovenske“ za l. 1889. Vredil dr. Lovro Požar. Gosp. vredniku moramo priznati, da se je vestno potrudil in dobro izvršil nalogo svojo. Takoj v začetku Letopisa stoji: „Spominski list petindvajsetletnice „Matice Slovenske.“ pesen katero je zložil znani slov. pesnik Jos. Cimperman. Ž njim tudi mi kličemo Matiči:

Zbiraj ljubeča tedaj sinove dežele domače,
Néti jim plamen srcá, búdi jih k delu za rod:
Njemu prosvete naj luč odseva iz tvojega dóma,
Preko Slovenije tál žarke bogato sejóč.

1. Prazgodovinske izkopine po Slovenskem. Spisal prof. Simon Butar. (Str. 1—63.)

Zelo hvaležnega dela se je g. pisatelj s tem spisom lotil. Kakor sam pravi, „pisalo se je o tem predmetu do sedaj še malo v našem jeziku in le malokdo bode znal naše starine po dobah razvrstiti.“ Zato „ima razprava namen čitatelje vpeljati v stari-narsko vedo, seznaniti jih z njeno metodo in z njenimi dosedanjimi rezultati“. Tej razpravi bodo kot uvodu „sledili v prihodnjih letnikih natančnejši spisi vseh onih mest po Slovenskem, kjer se je kaj prazgodovinskega našlo“.

Ves spis se deli v pripomnjo, štiri oddelke in v sklep.

V pripomnji razlaga g. pisatelj namen tega spisa, omenja, da zavzema Kranjsko med vsemi avstrijskimi deželami prvo mesto gledé na izvanredno bogastvo prazgodovinskih selišč in grobišč in izreče mnenje, da je vse, kar se je pisalo o Kel-tih, gola izmišljotina. (Sic!)

V prvem oddelku govori o najstarejših sledovih človeškega bivanja po srednji Evropi. V 2. oddelku pripoveduje, da je to neolithično ljudstvo arijskega plemena, in popisuje življenje tega naroda.

V 3. oddelku nam riše isto ljudstvo, ki se je pa povzpelo do višje naobraženosti, ko je pričelo vporabljati kovine mesto kamna pri orodji in orožji.

V 4. oddelku govori o hallstadtski in laténski dobi.

V „sklepu“ izvaja g. pisatelj na podlagi ome-njenih točk, da je prav isto ljudstvo preživelo vse te dóbe. To ljudstvo so bržkone Illyri. In niso-li Illyri Slovani?

V drugem spisu: Prazgodovinska in rimska razkopavanja po Slovenskem l. 1888 navaja isti g. pisatelj, kar so l. 1888 starin izkopali po Slovenskem. Iz tega kratkega pregleda spozna častiti bralec, da je spis ne le zanimiv, ampak tudi zelo poučen.

2. Ženitvanjski običaji Belih Kranjcev. Sp. Janko B. — Pod tem naslovom podaje nam mlad g. pisatelj kaj lepo in zanimivo sliko ženitvanjskih običajev milih nam bratov ob motnej Kolpi. Pokazal je g. pisatelj s tem spisom, kako neopravičena je trditev Krausova: „Ueber die neuslovenischen Hochzeitsgebräuche ist fast nichts von Belang zu melden;“ pokazal nam je, koliko lepega in dragocenega blaga se še nahaja mej našim narodom in kako treba skrbno čuvati, da se ne pogubi.

Res žal, da se opuščajo ti lepi običaji! Menda so k temu pripomogle tudi žalostne razmere, revščina in stiska, ki tare bolj in bolj tudi ta narod.

Spis poživljajo krasne narodne pesnice, katere je g. pisatelj kot odlomke lepo vpel posameznim oddelkom.

Gladka in lepa slovenščina prav v belokranjskem duhu dela opis kaj prijeten.

mogóče braniti pravice in imetje državljanov. (Dobro! Dobro!)

Ta izjava provzročila je pa hudo nasprotstvo liberalne stranke, in nje vodja, poslanec Plener, je načela ministra Falkenhayna strastno spodbijal, ter rekel, da spadajo v staro, že davno minulo kulturno dóbo. Cela liberalna stranka je tej izjavi z burnim ploskanjem pritrjevala.

Ta dogodek jasno kaže, kam meri liberalna stranka, katera hoče delalsko vprašanje rešiti brez ozirov na krščanska načela.

Zato je pa treba, da konservativna stranka vse sile napne v srečno izvršitev svojega programa.

Da se bode to zgodilo, zanašamo se na božjo pomoč.

Avstrijci pa se smemo zaupljivo ozirati tudi na našega presvetlega, preljubljenega cesarja Franca Jožefa, vzornega katoličana, kateremu pri današnjem zborovanji iz globočine srca navdušeno kličemo: „Slava! Slava! Slava!“

Vsi navzoči, glasno odobravaje besede govornikov, navdušeno trikrat zakličejo: „Slava!“

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. maja.

Notranje dežele.

Državni zbor. Danes je bila, kakor se poroča z Dunaja, proračunska debata končana. Jutri dopoldne se poslanci vdeležijo slovesnega otvorjenja poljedelske in gozdarske razstave; seja se bode pričela popoldne ob 2. uri.

Dr. Plener in poljedelski minister. Kakor znano, bil je pri debati o poljedelskem ministertvu nekaj beseden dvoboj med poljedelskim ministrom grofom Falkenhaynom in voditeljem leve dr. Plenerjem. Ta je namreč ministra sumničil, da je nasprotnik sploh kapitalu, na kar mu je minister odgovoril, kakor je nemški veljak tudi zaslužil. „N. Fr. Presse“ je to večinoma zamolčala. „Deutsche Ztg.“ piše, da si minister ni preveč belil glave s svojim govorom in da je večina ministrov njegovega prepričanja. „Vaterland“ naglašja odkritosrčno prepričanje ministrovo, in da že vsled tega vlada zasluži podporo nemških konservativcev. Oficijozna „Presse“ pa ima čudne nazore rekoč: Minister je govoril, kar je v slabi zvezi s stvarjo, katero zastopa. Njegovo prepričanje ne zasluži splošne pohvale. — Temu smemo dostaviti, da tudi mnogi listi ne zaslužio podpore, ki jo dobivaje od vlade.

Vnanje države.

Bolgarija. Tožbo proti Panici in tovarišem je sestavil vojaški upravitelj poročnik Markov in vojni minister potrdil. Pisana je na 80 strani. Glavne točke so te-le: Častniki: Konstantin Panica, Aleksander Ricov, Demeter Tatev, Demeter Abalansky, Kristof Čavdarov, Nikolaj Nojarov, Demeter Stamenov, Ivan Stefanov; stotnika: Molov in Kisinov; sofijski meščanje: Teodor Ardanov, Demeter Ricov, Stefan Mateev, Pantalej Kesinov, in konečno ruski podložnik Porfirij Kalobkov, rezervni častnik, zatoženi so zaradi zarote proti prinčevi osebi in nekaterim ministrom. Kalobkov je pisal celo vrsto te-

legramov in pisem Panici izmed drugih te-le: a) Telegram: „Denar pride takoj z revolucijo. Rusija bode podpirala Bolgarijo. Agitujte med poslanci. Glejte, da se osvobodite Stambulova. Bržkone se pop ne bode vdeležil. Odgovorite, ali se sporazumljate s tem.“ b) Pismo: „Denarja je mnogo; glejte, da prične revolucijo sami. To je vsekako preprosto in se bode gotovo posrečilo. Dovolj je, da se prične revolucija v mnogih krajih. Kar se tiče Rusije, povém Vam lahko, da naj se izbere moment, ko bode nastopila v Bolgariji. Rusija hoče Bolgariji dobro, in Bolgarija naj zaupa Rusiji brez strahu. V svojem telegramu sem jo prosil, naj se osvobodi Stambulova, ker ménim, da se z njim ne dá ničesar narediti. Sploh moramo skrbeti, da se razpusti narodno sobranje. Ne zabite agitovati med poslanci, dasiravno se jih bode morali osvoboditi. Spomnite se, da bode Panica lahko deloval in da je sedanjí položaj ugoden za tako operacijo, kakor hitro se vzbudé nemiri v Bolgariji. Za prihodnost bolgarsko se ne bojim. S previdnim dejanjem in s pomočjo Rusije se bode Bolgarija povzdignila. Le pop ni zanesljiv; pred njim se je treba paziti. Pričakujem Vašega odgovora. Tu je dovolj privržencev, in če bi bilo treba, dobimo jih lahko še več.“ — Telegram 30. dne novembra 1888. leta: „Poslal sem dokazilne spise in pooblastila. Jedinó sredstvo, da se Bolgarija reši, je zveza z Rusijo. Pričakujem denarja.“ — Na to je odgovoril Panica s posredovanjem Bonija Georghijeva to-le: „Mi se popolnoma vjemamo. Med poslanci agitujemo, toda brez uspeha, ker jih večina ni za to. Stambulov ima velik vpliv in pri sedanjem položaji bi ga težko odstranili.“ — Pismo 30. novembra 1888. leta: Poskušal sem vsa sredstva za revolucijo. Celó med zastopniki sem agitoval; vendar kaj sem mogel storiti brez denarja? Mar ne veste, da je sedaj pri nas pomanjkanje denarja? — Leta 1889 je pisal Kalubkov direktno Panici naslednje pismo 8. junija: „Le natanko se spomni, česar vedno omenjam. Nekoč si rekel, da Te hočemo jaz in moji prijatelji ob ves denar spraviti. Vendar zeló se motiš; marveč vedno mi je bilo ležeče na tem, da si bil srečen Ti in družina Tvoja. Želel sem, da si začel to, kar drugi delajo, in si na ta način pridobiš zahvalo dežele. Stambulov daje dobro upanje, ki se bode kmalu izpolnilo. Vse je pripravljeno in treba je le brž začeti operacije, katere bodo i za prodajalce i za kupce srečonošne. Kmalu bodem imel priložnost, natančneje poročati o operacijah. Celó vprašanje tiči v tem, da se Stambulov osami in potem z njim pogaja. Uspeh je očitviden in zagotovljen. Poslušaj moj svét in ne gubi priložnosti. Bolgarija se bode vzdignila, denar in orožje bode došlo.“ Pismo se končuje z besedami: „Prosim Te, poroči mi takoj o Stambulovu, da lahko nadalje delam, ne da bi pokvaril interese.“ — V pismu 26. junija 1889. leta pravi Kalubkov, da bode kmalu prišel v Sofijo, ter prosi odgovora na pismo z 8. dne junija, da bi vedel, kako stvari stojé. Kalubkov je prišel v istini v Sofijo, ter se sešel s Panico meseca junija preteklega leta. Tedaj sta določila novo znamko, katero so nosila odslej pisma in telegrami. — Telegram 5. dne oktobra se glasi: „Izpolnite brž, kar ste obljubili Kosti, sicer bode vse prepozno in razrušeno.“ — Telegram z 22. decembra 1889. leta se glasi: „Povejte Kosti, da je bankerot neizogiben, ako se ne prične takoj kupčija. Pošljite agenta tovarne generalnega depota v Belemgradu.“ — Telegram 24. dne decembra m. l.: „Denarja preveč izdaje, nespametna barantija! Nikdo ne prevzame, likvidacija se bliža.“ — Telegram 30. decembra m. l.: „Tovarna sprejema vsako pogodbo. Operacije

takoj lahko pričnete.“ — Vsi telegrami in pisma so priloženi aktom v izvirniku.

Švica. Liberalni mestni svét lucernski je apeloval na zavezno sodišče v Bernu, ker je bila dala lucernska vlada tamošnjim katolikom nazaj cerkev Marije Pomagaj. Dasiravno jim je ta cerkev po vsej pravici tikala, vendar jim je bila odvzeta in podeljena „starokatoličanom“. Imenovano sodišče je pa zavrnilo pritožbo rekoč: Neosnovana je pritožba, katero je vložil mestni svét lucernski proti tamošnji kantonski vladi, ker je prepovedala, da se ne sme imenovana cerkev prepustiti v uporabo „starokatoličanom“. To je zopet enkrat vesela zmaga pravice.

Španija. Minoli petek je imel senat sejo. Senator Marcoato je predlagal, da se uvede mejnarodno sodišče. Pobijal je organizacijo evropskega kongresa, v katerem vlada šest velikih držav deset držav druge vrste, da ni petdeset milijonov Evropejcev zastopanih. Ko se je nedavno sprožila misel, da bi vzeli tudi Španijo v kongres, ugovarjala je le Anglija. Potem je predlagal, da bi se ustanovila mirovna zaveza med Španijo in drugorednimi državami, katera naj bi zahtevala, da se sprejme vstop evropskih držav druge vrste v kupčijsko pogodbo za 1892. leto kot pogoj. Nadalje zahteva petletno pomirje, da se zmanjšajo armade in troški, reši socialno vprašanje ter določijo načrti mejnarodnega zakonika. Minister vnanjih zadev je tudi poudarjal potrebo mejnarodnega razsodišča, katero naj bi bilo za vse evropske države. Konečno obžaluje, da Španija ne zavzema mesta, katero ji tiče po njeni zgodovini in politiki.

Izvirni dopisi.

Iz Novega Mesta, 11. maja. Tandem aliquando vendar enkrat! Dolenjsko železnico bomo kmalu čuli! Željno smo pričakovali, mnogo upali, ali po dosedanjih britkih skušnjah vendar-le bili še nekako maloverni, vsaj tega nikakor nismo pričakovali, da se nam bode železnica privolila tako hitro. Tembolj smo hvaležni našim poslancem, zlasti še g. Šukljeju za trud i neumorno delavnost v prosepah naše železnice.

V petek, 9. t. m., nam je prinesel brzojav preveselo vest, da je državni zbor sprejel predlog za zidanje dolenske železnice. Gosp. župan dr. Poznik je takoj sklical sejo mestnega zastopstva, da mu sporoči preveselo novico. Gg. odborniki so hoteli pokazati svojo radost in hvaležnost s tem, da so vsklikoma izvolili za železnico najbolj zaslužna gg. poslanca Šukljeja in barona Schwegel-a ter gospoda ministra Taaffeja in Bacquehema častnimi meščani. „Storimo, kolikor moremo, je govoril gospod župan, druge plače ne moremo dati, dajmo, kar more storiti kakov zastop.“ In brez dvoma je govoril iz src naših vrlh meščanov.

Gosp. ravnatelj Senekovič temu predlogu pritrjuje poudarjaje, kolike pomembe bode železnica ter koliko so storili za-njo ravno omenjeni gospodje; pa tudi kolike važnosti je, da si tudi še dalje ohranimo naklonjeno Taaffejevo vlado, pod katero dasi počasno — vendar-le res napredujemo. Predlaga dalje, naj se izreče zahvala mestnega zastopa tudi vsem deželnim in državnim poslancem, ki so pripomogli, da se je pospešila zadeva dolenske že-

3. Herbart Turjaški. Spisal Ivan Steklasa. — Životopise nekdanjih kranjskih junakov nam imenovani g. pisatelj že nekaj let priobčuje v „Letopisih“. Jeden prvih teh kranjskih velmož pa je Herbart Turjaški. Bil je sin Trojana I in se je porodil l. 1528.; vzgojeval se je na Dunaji in v Cleve ob Reuu. Tu se je do dobra sprijaznil z luteransko vero, katerej so bili Turjačani na Kranjskem do konca najstalnejši zaščitniki. Z 18. letom je postal vojak in strah turškim četam, ki so leto za letom prihajale v deželo plenit in morit. Za svoje junaške čine je bil večkrat odlikovan. L. 1548. je postal senjski stotnik in l. 1566. deželni glavar kranjski. Bil je ud mnogim imenitnim poslanstvom in vrl svetovalec cesarju v vojnih zadevah. Po mnogih srečnih bojih in zmagah je umrl z mnogimi tovariši junaške smrti v bitki pri Budačkem 22. septembra 1575. l. Pal je, žal Bog, v najlepši dóbi, še-le 47 let star. Njegovo glavo hranijo še sedaj v Turjaku. — Gosp. pisatelj je jako spreten v sestavljanji posameznih zgodovinskih podatkov v lepo celoto. In to ni baš lahko, ker so dotični viri zeló raztrošeni. Na str. 89. pravi g. pisatelj, da je Viljem Turjaški leta 1491 uvel red sv. Frančiška v Ljubljani. Toda frančiškani so prišli v Ljubljano že l. 1233 na poziv koroškega vojvode Brnarda; okolu l. 1491. so vsprejeli le strožje redovno pravilo. Na str. 91 piše, da nam pismo papeža Aleksandra VI. pojasnjuje, kako se je Herbartov oče Trojan I. vrlo ponašal v turških bojih

l. 1511. A to je nemogoče, ker Aleksander VI. je umrl že l. 1503., ko je bil Trojan komaj pet let star. Na str. 120 pravi, da je bilo Herbartovo telo pokopano „v sedanjí protestantski cerkvi (poprejšnji cerkvi sv. Elizabete)“ v Ljubljani. Toda sedanjí luteranski tempelj je bil sezidan še-le l. 1850, popreje ga ni bilo. Cerkev sv. Elizabete, katere so se v 16. veku luterani polastili, pa je stala v sedanjí špitalski ulici. — Obširen spis o Herbartu Turjaškem je priobčilo lani tudi izvestje muzejskega društva. Primerjaj: „Herbart von Auersperg und die Veldeser Herrschaft“, von Julius Wallner. Mittheilungen des Musealvereines für Krain. II. 1889. S. 149 — 262.

4. Starejši slovenski teksti. Sp. Vatroslav Oblak. Str. 122 — 202. V dokaj obsežni razpravi razlaga in objavlja g. pisatelj jezikovne posebnosti treh starih slovenskih spiskov: I. Očitnih spovedi (2); II. III. Prevodov vinograškega zakona iz let 1582 in 1683.

I. Po kratkem uvodu pričenja pri očitnih spovedih iz leta 1430. Pridejana jim je velikonočna pesen (torej prva slovenska pesen, pismeno ohranjena. Pozneje jo je objavil tudi Trubar.)

Za razlago sledi tekst sam s kratkimi opombami pod črto in način, kako je pisan na listih.

II. Z isto podrobnostjo in isto vzporedbo razpravlja potem g. pisatelj prvi prevod vinograškega zakona, jedini rokopis iz 16. stoletja. Vsaka točka

posebe je zanimiva in značilna za jezik one dóbe. Starosl. a odgovarja e, m. starosl. e je tiskoven pregrešek. Telikaj m. tulikaj morda ni tiskovna hiba, ker se po Gorenjskem sliši tudi telk' m. tolk'. Pisatelj méni, da je tekst gorenjski. Da je mnogo dolenskih svojstev v rokopisu, razlagamo si lahko odtod, ker vinogradstvo bolj zadeva poslednjo plat. Zanimiv je ta jezik tudi vsled tega, ker je jednak današnji izreki.

III. Drugi prevod s sličnimi posebnostmi spada po g. pisatelja sodbi tudi mej gorenjske spise, ker kriteriji še bolj govoré za to mnenje. V vsej razpravi se nam kaže pisateljevo obširno znanje, jasno in trezno mišljenje, vzlasti pa vse hvalevredna marljivost. Z veliko trudoljubivostjo in natančnostjo podaje vse zanimive drobce sêštete.

5. Kosovo polje. Zemljepisno-zgodovinska črtica. Spisal Simon Rutar. (Str. 203—219). To je drugi spis marljivega g. prof. Rutarja v tem „Letopisu“. Povod je jasen, kdor primerja leto 1889 z letom 1389, in vé, kaj se je takrat godilo na Kosovem.

Zeló je ustregel gosp. pisatelj s tem sestavkom vsakemu, ki se bavi kaj s slovstvom bratskega naroda arbskega. In takih, ménim, je vendar nekaj. Kako rad bode gledal in iskal po zemljevidu (stran 204) Kosovo polje, mesta in kraje, kjer so živeli in trpeli slavni junaki srbski: kraljevič Marko, car Dušan i-dr.; zanimalo bode vsakega, kdor je kedaj

leznice. Predlog se sprejme ter dotičnim sporoči telegrafično.

Iz tega pač lahko vidite, koliko je zanimanje za našo železnico, zlasti pa, da Novomeščani vedó ceniti zasluge njih, ki jim delajo v korist za boljšo bodočnost.

Pa tudi tukajšnje občinstvo je pač dostojno razlilo svojo radost; kajti zvečer je bilo mesto krasno razsvetljeno — od prve do zadnje hiše — nihče ni hotel zaostati. Isto tako je bilo v Kandiji. Skozi mesto i Kandijo pa je ponosno korakala naša mestna godba na čelu bakljade, koje so se vdeležila tukajšnja društva. Po bakljadi se je zbralo lepo število tukajšnje gospóde v gostilni g. Tučka, med njimi je bil tudi obče čislani naš gosp. okrajni glavar. Zbrani so se radovali veselega dogodka pri kapljici dobrega vinca med izbornimi napitnicami ter igranjem naše godbe do pozne ure. Pred vsem drugim so se gospodje prav posebno hvaležno spominjali izvrstnega našega g. poslanca Šukljeja, ki si je brez dvoma stekel za dolénjsko železnico največ zaslug. Da, vrli naš poslanec ga nima v svojem volilnem okraju nasprotnika; prepričan smé biti, da bode bodoča njegova izvolitev — enoglasna.

Iz Št. Petra na Notranjskem, 10. maja. „Slov. Narod“ je pisal dné 9. t. m. med domačimi stvarmi: „Iz Št. Petra na Krasu poroča se nam žalosten slučaj. Tamošnji župnik g. A. Verbajš je zakonskega moža in njegovo ženo na leci napal. Žena bila je vsled tega tako huda, da je g. župnika napala in da je bil mej njima boj. K sreči je dež posegel vmes in napravil konec čudnemu boju.“

Podpisani si usojam dotičnega poročevalca vprašati: Čemu trosite laži po časnikih, ker imate ravno sedaj dovolj gradiva za resnična poročila. Hoteli ste bržčas ustreči „Narodu“, da bi zopet črnil duhovnika. Resnica je, da je naš č. g. kurat na leci ljudem pojasnil, da je „zakonski mož“, to je prejšnji cerkvenik samovoljno prepustil — svojo cerkveno službo, ker je imel prepit'o plačo. Žena njegova še imenovana ni bila. Ta je g. duhovnika res napala, in sicer v moji in več drugih navzočnosti. Bilo je dné 27. aprila popoldné. Šlo je nas nekaj na sprehod na šentpeterski pašnik. Mimogredé povabimo tudi č. g. kurata, ki stopi še v sobo po daljnogled. Ko mi ostali gremo mimo čuvajnice ob železnici, napade najprvo mene Frančiška Penko, žena prejšnega cerkvenika. Mi se ne zmenimo za njene besede. Mej tem pride za nami č. g. kurat. Žena stopi tudi pred gospoda ter mu preti s pestmi in kriči. Jaz jo primem, da gospod odide domov. Mene in vseh navzočih je bilo groza, ko smo videli razjarjeno žensko, kateri pa g. duhovnik ni storil nič žalega. To je torej dogodek. „Narodov“ poročevalec pa vidi tudi travo rasti, ako trdi, da je deževalo, ker ga ni bilo ne kaplje tisti čas. Vsa ta stvar pa pride pred sodišče v Postojini dné 12. t. m.

V. Kraševac.

Iz Celja, 7. maja. (Blagoslovljenje preč. gosp. opata Ogradija.) [Dalje.] V ponedeljek 5. t. m. vže ob 8. uri zjutraj peljali so se premilostljivi knezoškof Mihael, spremljani od že omenjenih pre-

občutili lepoto srbskih narodnih pesmij, katere tako milo opevajo tragično usodo Srbov na tem polju; kako je sedaj tam, kaka ljudstva prebivajo, kako je s trgovino, kaka je v obče lega njegova itd. Vse to mu spis kaže natančno in zanesljivo.

6. Za tem sledi Šubičev sestavek o fotografiji. Spis je prav praktično pisan ter bode gotovo zanimal ne le naše amatér-fotografe, katerim je v prvi vrsti namenjen, temveč vsakega, ki bi se rad natančneje poučil o tej prekoristni iznajdbi. Pisatelj nam podaja mali zgodovinski pregled fotografske umetnosti, kratek opis za fotografovanje potrebnih aparatov, in navod, kako moramo ravnati, da dobimo čedne podobe. Jezik je lahkoumljiv; česar ne more dopovedati beseda, pojasni pridejana slika. Kdor se hoče naučiti fotografovanja in mu razprava ne zadostuje, ozré se lahko po kaki obširnejši strokovni knjigi, kakoršnih navaja g. pisatelj v začetku celo kôpo.

7. Na str. 263—281 je skrbno sestavljena bibliografija slovenska od gosp. J. Tomšiča. Ob koncu pa točni „Letopis Matice Slovenske“ od gosp. Evg. Laha. Iz poročila posnamemo, da je bilo 1889. leta 1909 udov. Prav umesten je tudi kronologični imenik vseh pokojnih ustanovnikov.

častitih prelatov iz Maribora in Ptuja, od prečast. gospodov kanonikov: Herg iz Maribora, Ivanca iz Šmarij, Jeraja iz Žalca, in od mnogo drugih veleč. gg. dekanov, župnikov, kapelanov, misijonarjev in oo. kapucinov v slovesnem obhodu novega gospoda opata v njihovo mestno farno cerkev k blagoslovljenju. Vkljub delavniku bila je prostorna cerkev že 2 uri poprej vsa napolnjena vernega ljudstva, ki je posebno željno pričakovalo slišati prvokrat novega knezoškofa oznanovati Božjo besedo v tem staroslavnem mestu. Pred velikim oltarjem bil je postavljen manjši oltar, pri katerem so opat-blagoslovljenec sredi med infulovanima prelatoma ob svojem blagoslovljenju brali sv. mašo. Bilo je tudi vse za te prelepe obrede tam pripravljeno. Načelnika c. kr. okrajnega glavarstva kakor okrajne sodnije z nekakaterimi c. kr. uradniki zasedli so pred oltarjem odločene prve prostore. Ravno tako častita duhovščina. Premil. knezoškof podali so se pa takoj na leco, da so najpoprej v slovenskem, potem pa tudi v nemškem jeziku, po reku „Pax vobis — Mir z vami“ spregovorili nekoliko krepkih in prav do srca segajočih besedij „o trojnem miru“, katerega moramo ohraniti a) z Bogom, b) sami seboj, c) s svojim bližnjim. Izmed priprostega ljudstva, kakor iz ust olikanca slišal si le eden glas: „Ta knezoškof jo pa znajo povedati!“ Po škofovi pridigi vršili so se pomenljivi obredi blagoslovljenja novega opata med ono tiho sv. mašo, katero s škofom-blagosloviteljem vred bere tudi opat-blagoslovljenec.*)

Med sv. obredi bilo se je število k tej svečanosti došlih čč. gg. mašnikov na 50 pomnožilo. Razven poprej imenovanih dostojanstvenikov videl si novoimenovanega stolnega župnika in kakonika g. Bohinea, doslej dekana braslovškega, dva nadžupnika in dekana g. Fr. Mikuša iz Konjic in g. J. Žužo iz Laškega, novocerkevškega dekana g. K. Gajšeka z Dobrne, dekana g. Stoklaso iz Brežic, zlatomašnika in duh. svetovalca Jeretina, župnika teharijskega in še več odličnih gospodov od blizo in daleč. Okoli 10. ure povrnili so se še-le premil. knezoškof v slovesnem sprevodu v opatijo.

Po kratkem oddihljeju peljali so se premil. knezoškof z novim gosp. opatom obiskat one p. n. gospode načelnike, ki so bili prišli ta dan v cerkev ali pa poprejšnji dan premil. knezoškofa na kolo-dvor pozdravljat. Dopoldne do 1. ure sprejemali so premil. vladika čast. duhovščino pod vodstvom preč. gosp. kanonika Jeraja, večletnega oskrbnika dekanije celjske, župnika žalskega, potem so sprejeli g. komisarja Taxa, ki je ta dan imel zastopati pri trboveljskih rudokopih zadržanega g. e. kr. okrajnega glavarja dr. Wagnerja, c. kr. okrajnega sodnika g. dr. Emingerja in župana celjskega dr. Neckermanna, c. kr. gimnazijskega ravnatelja in še več drugih odličnih mož, ki so došli se jim poklanjat.

Na dan vmeščenja našega novega opata mil. g. Fr. Ogradija zbralo se je pri njihovi gostoljubni mizi blizo 60 odličnih gostov duhovnega in svetnega stanu. Ob desnici premil. knezoškofa zasedli so prve jim odločene prostore g. komisar Tax kot zastopnik zadržanega g. c. kr. okrajnega glavarja, potem mestni župan, g. ces. svetovalec dr. Neckermann, poleg njega vojaški poveljnik g. e. in kr. polkovnik Bresseur, potem še g. dr. Gallé. c. kr. državni pravdnik; ob škofovi levici bili so prvi sedeži odbrani za že imenovana gg. c. kr. dvorna svetovalca Heinricherja in Wassitscha, potem za deželne sodnije svetovalca gosp. dr. Emingerja kot vodjo c. kr. za mesto del. okrajnega sodišča v Celji, potem še za gosp. Končnika, ravnatelja c. kr. višji gimnaziji celjski. Mil. gospodu opatu bila sta prva soseda ob desnici g. prelat Orožen, stolni dekan mariborski in g. Stiger, podžupan celjskega mesta, ob levici pa prelat Modrinjak, prošt ptujski in potem g. dr. Srnec, načelnik celjskemu okrajnemu zastopu. Za temi zavzemali so prve prostore na škofovi strani preč. gg. kanoniki in dekani, a na opatovi strani g. ravnatelj deželne meščanske šole, potem pa gg. ključarji obeh mestnih cerkev. Castiti gg. župniki in kapelani, kakor čč. zastopniki tukajšnjih redovnih družin, kolikor jih ni našlo prostora v veliki obednici, bili so ravno tako bogato pogoščeni v bližnji prostorni dvorani.

(Konec sledi.)

*) Zaradi premnoga gradiva morali smo obred opustiti. Op. vred.

Dnevne novice.

(Prevzvišeni gospod knezoškof ljubljanski) bodo delili zakrament sv. birme: Dné 7. junija v Ljubnem, 8. junija v Mošnjah in 9. junija v Lešah;

dné 10. junija v Križih, 11. v Kovorju, 12. Podbrezjem, 13. v Dupljah, 14. v Naklem, 15. v Goricah in popoldne v Trsteniku, 16. v Preddvoru, 17. v Kokri, 18. na Senturški Gori, 19. v Velešovem in 20. v Predosljah. Dné 29. junija v Škofji Loki, 30. v Selcah in Bukovšici, 1. julija v Dražgošah, 2. julija v Zalem Logu, 3. v Sorici, 4. v St. Lenartu in Javorji, 5. na Trati in v Lučinah, 6. v Leskoveci, 7. v Novi Oselici in 8. julija v Stari Oselici; dné 7. avgusta v Ribnici, 8. v Gotenici, 9. v Morovcu, 10. v Dolenji Vasi, 11. pri Sv. Gregorju in 12. na Robu; dné 19. avgusta v Stranjah in Gozdu, 20. avgusta v Nevljah in na Selih, 21. v Vranji Peči, 22. v Rovini, 23. v Zlatem Polju.

(Iz Novega Mesta) smo včeraj prejeli naslednje poročilo: Kakor smo Vam že brzojavno sporočili dné 9. t. m., izvolil je naš mestni zastop soglasno za častne meščane ministerskega predsednika grofa Taaffe-a, trgovinskega ministra Baquehem-a, barona Schwegel-a in prof. Šuklje-ja. Vsi ti gospodje so sprejeli častno meščanstvo ter obljubili tudi v prihodnje delovati na blagor Dolenjske.

(Iz Postojine) se nam poroča: Zakonska ženska, katero je bil „Slov. Narod“ vzel v zaščito, je bila včeraj pri okr. sodišči obsojena na 14dnevni zapor. Opozorimo čitatelje na današnji dopis iz Št. Petra.

(Prvi poskus) instalacijskega zavoda Škrabec, Levč in Novotny pri novem mestnem vodovodu v hiši g. Cernsteina na šentpeterski cesti št. 22 se je, kakor se nam poroča, danes v pričo vodovodnega inženerja g. Hanuša na splošno zadovoljnost obnesel s 16 atmosfer močnim pritiskom.

(Sanatorium v Iki.) Iz odbora Gorica-Meranske družbe v podporo vzbolelim duhovnikom nas prosijo, naj bi mi obvestili, da se bodo morske kopeli v Iki tik Opatije odprle začetkom junija. Vodstvo želi, naj bi se društveniki, ki nameravajo rečene kopeli rabiti, oglasili kakor najhitreje, da se posameznikom zamore pravočasno naznaniti, kedaj da bodo mogli priti na vrsto. Vstrezalo se bode po redu oglasitve. Kopanje za osebo traja po tri do štiri tjedne. V društveni hiši udje dobivajo stanovanje sevéda brezplačno, a za hrano in postrežbo in kopeli skupaj plačujejo odškodnine-duevnice po 1 gld. 20 kr., imovitejši po 1 gld. 50 kr., neudje pa po 50 kr. več. Oglasila se pošiljajo vodstvu v Gorico, Rudolphinum.

(V Vojniku) stavijo na deželne troške hiralnico. Zidajo, kakor se nam piše, večinoma tuji delavci, le stregli so domačini. Zidarji so se zadnjih znebili na ta način, da so tote pregovorili, naj si s „strajkanjem“ pomagajo do boljšega plačila. Nezvedenci so šli na limance, delo ustavili, a namesto zboljšanja zasluzka so dobili — slovo. Voditelj je že odpustil vse ter od nekd naročil strežnike-tujce.

(Poročil) se je včeraj g. Aleksander Hudovernik, c. kr. notar v Kranjski Gori, z gospodičino Ano Roblekovo iz Žalca.

(Interesantna promocija.) Pod tem naslovom so pisali dné 11. t. m. dunajski listi: Med kandidati obeh prav, ki so bili včeraj v slavnostni dvorani dunajskega vseučilišča promovirani za doktorje, je bil tudi sedanji župan mesta Zagreba, medicine dr. Amruš. Gotovo se redko dogaja, da se župan kakega mesta vsede in pripravlja za rigorozne: pri današnjem kandidatu pa je tudi to redkost, ker je že doktor vsega zdravilstva, tako da je g. župan Amruš sedaj „universae medicinae et utriusque juris Doctor“. To redko promocijo so izvršili rektor Pölzi, dekan juristične fakultate Demelius in profesor Pfaff; navzočega je bilo mnogo občinstva.

Telegrami.

Bled, 13. maja. K volitvi župana je prišlo od 18 odbornikov 16. Enoglasno je bil izvoljen za župana Janez Mallner, za svetovalce pa Šoklič, Klinar, Peternel in Šarl.

Dunaj, 12. maja. Svet državnih železnic je sklenil vpeljati krajevarske tarife po zonah in pritrdil dr. Russu, da se zvišajo pri brzovlakih za 25%, ter 9. in 10. zona razdelite v manjše.

Dunaj, 13. maja. Kazenski odsek je odklonil predlogo o začasnem podaljšanju določbe, da se ustavijo porotne obravnave v sodniškem okrožji kotorskem. Poslanec Kaiser je interpeloval trgovinskega ministra zaradi sposobnostnih spričeval za trgovce, nedelj-

skega počitka trgovskih pomočnikov in kroš-njarstva. Kokoschinegg je odgovarjal Vošnjaku zaradi napada na predsednika okrožnega sodišča v Celji, zagovarjal premeščenje okrožnega sodišča v Maribor ter priporočal zboljšanje plač okrajnih sodnikov, uradnih slug in jetničarjev. Pravosodni minister je odgovoril, da se že dolgo vrše obravnave zaradi premeščenj okrožnega sodišča v Maribor; vprašanje pa še ni rešeno. Gledé plač odgovarja, da je pripravljen, toda ovira ga finančni položaj.

Praga, 13. maja. Po noči je bil povsod mir. V Ljubnem (Lieben) so vojaki pred tovarnami.

Kraljevi Dvor, 13. maja. V tovarnah je ustavilo delo do 3000 delavcev, ki tovarišem v okolici branijo delati. Obravnave doslej brez uspeha. Položaj nevaren. Prosili so vojaške pomoči.

Karlovici, 13. maja. Kongres je na cesarjev sklep odložen na nedoločen čas.

Lvov, 12. maja. Cesar bo dne 2. septembra odpotoval v Galicijo k vojaškim vajam.

Budimpešta, 13. maja. Skrajna levica je predložila nasvet o premembi domovinske postave.

Budimpešta, 13. maja. Peki so pričeli delati, ker so pomočniki sprejeli pogoje.

Bruselj, 12. maja. Most pri utrdbah reke Moze pri Namuru se je zrušil. Doslej so našli pet mrtvih, 20 ranjenih. Število nesreč nežev pa je gotovo večje.

Umrli so:

8. maja. Artur Herrisch, pisarjev sin, 1½ leta, Hrenove ulice 6, bronhitis.

V bolnišnici:
7. maja. Jakob Verbič, tkalec, 52 let, vsled raka. —
Matija Pajk, dninar, 20 let, sarkoma.
8. maja. Jožef Bakšič, ključarski vajenec, 17. let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		izkomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. jut.	728.7	13.6	sl. svzh.	oblačno	
12. u. pop.	724.3	24.4	sl. vzh.	del. jasno	0.00
9. u. zveč.	725.6	16.6	brezv.	del. jasno	
Srednja temperatura 18.2° za 4.8° nad normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

13. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	89 gld. 40 kr.
Srebrna 5½ " 100 " 16 %	90 " 05 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 25 "
Papirna renta, davka prosta	101 " 60 "
Akcije avstr.-ogerske banke	948 " — "
Kreditne akcije	300 " 25 "
London	118 " 10 "
Srebro	— " — "
Francoški napoleond.	9 " 40 "
Cesarski cekini	5 " 57 "
Nemške marke	58 " — "

Denarna obrtniška pomočna družba.

Redni 34. občni zbor denarnega obrtniškega pomočnega društva, vknjižnega tovarištva z omejeno zavezo, bode v nedeljo dne 18. maja 1890 dopoldne ob 11. uri v mestni dvorani.

Dnevni red:

1. Letno poročilo in računski sklep za l. 1889.
2. Poročilo v zadnjem občnem zboru izvoljenega odbora za pregled računov.
3. Volitev 5 udov v ravnateljstvo za tri leta.
4. Volitev odbora za pregledovanje računov leta 1890. (§ 15. pravil).
5. Posamezni nasveti udov.

Ravnateljstvo obrtniško - pomočnega društva

vpisane tovarištva z omejeno zavezo
v Ljubljani.

Gewerbl. Aushilfscassen-Verein.

Die 34. ordentliche Generalversammlung des gewerbl. Aushilfscassen-Vereines, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung, findet **Sonntag, den 18. Mai 1890**, vormittags um 11 Uhr im städtischen Rathhaus-Saale statt.

Tagesordnung:

1. Jahresbericht und Rechnungslegung pro 1889.
2. Bericht des in der letzten Generalversammlung gewählten Revisions-Ausschusses.
3. Ergänzungswahl von 5 Mitgliedern des Vorstandes.
4. Wahl eines Revisions-Ausschusses zur Prüfung der Jahresrechnung pro 1890 (§ 15 der Statuten).
5. Allfällige besondere Anträge der Genossenschafts-Mitglieder.

Vom Vorstande des gewerblichen Aushilfscassen-Vereines

registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung
in Laibach. (1)

Razpis službe.

Pri mestni hranilnici ljubljanski razpisnje se s tem začasno **brezplačna služba praktikanta.**

Prositelji morajo izkazati poleg občne sposobnosti za to službo tudi popolno znanje slovenskega in nemškega jezika.

Prošnje vložé naj se do 25. t. m.

Ravnateljstvo
mestne hranilnice ljubljanske.

(1)

Št. 435.

Natečaj.

(3-2)

Pri mestni občini **Novomesto** je izpraznjeno mesto **občinskega tajnika** z letno plačo 500 goldinarjev.

Zahteva se primerna kavecija.

Prošnje so vložiti pri mestnem uradu novomeškem do dne **21. maja 1890.**

Mestno županstvo Novomesto,
dne 7. maja 1890.

Županov namestnik: **PERKO.**

Javna dražba.

Pri cerkvi sv. Elizabete v Malem Otoku vršila se bodo **pravila ter zidal**

nov zvonik in žagrad

Razna dela z dotičnim materijalom vred proračunjena so:

1. Zidarska na	1140 gl.	— kr.
2. Kamnoseška na	90 "	40 "
3. Tesarska na	430 "	— "
4. Mizarska na	130 "	— "
5. Ključarska in kovaška na	150 "	— "
6. Steklarska na	6 "	80 "
7. Pleskarska na	14 "	— "
8. Kleparska na	223 "	30 "
9. Razna dela na	373 "	80 "

vkup 2558 gl. 30 kr.

Vsa ta dela oddala se bodo pri javni **minuendo licitaciji**, katera bode

15. maja t. l. ob 4. uri popoldne

pri cerkvi v Malem Otoku. Kdor hoče eno ali tudi vsa ta dela prevzeti, mora 10% proračunjenega zneska za tisto delo kot varščino podpisnemu izročiti.

Natančnejši pogoji se zvedó pri podpisnem, kjer se zamorejo videti tudi obrisi.

Župnijski urad Hrenovice, dne 30. aprila 1890.

(3-3)

Alojzij Puc, župnik.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik

Tisk „Kotoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

Jos. Vončina

iz Idrije je prošel, da se v svojo korist takoj oglasi pri g. K. K. v M. in F. V. v J. (1)

Na prodaj

je dobro ohranjen

voz za bolnike ali hrome

(Kranken-Fahrstuhl).

Voz ima blazine in je na peresih, da se v njem lahko sedi ali leži. — Več se izve o **Opekarski cesti št. 33 v Ljubljani.** (3-2)

Razpis službe.

V **Škofji Loki** bo s sv. Mihelom izpraznjena služba **mestno-župnijskega**

organista in cerkvenika.

Lepo stanovanje v posebni hiši, gotove plače okoli **500 gld.** — Prosilci naj se skažejo, da so popolnoma zmožni za **orgljanje in petje.** **Oženjeni prosilci** imajo pri enakih zmožnostih prednost.

Želi se, da vroče prosilec svoje prošnje podpisnemu osebno.

(3-2)

J. Tomažič, mestni župnik.

Št. 8349.

(3-3)

Razglas.

V torek 6. dan t. m. je pri tukajšnjem konjaču neki domači njemu v opazovanje poslani **pes poginil in sekojja je dokazala, da je bil stekel.**

Vsled tega se na podlagi postave z dne 29. februarja 1880. leta, drž. zak. št. 35, od današnjega dne počenši

tri mesečni pasji kontumac

za celo mesto vpelje, in ukaže, da smejo **psi v tem času le s trdno torbo** okoli letati, ali pa se morajo **zunaj hiše voditi na vrviol.**

Psi, ki bodo **prosto brez torbe okoli letali**, bodo se polovili in **pokončali**, proti **nemarnim lastnikom** pa se bo **postopalo po dotičnih postavnih določbah.**

Ob enem se omenja, da bode postavne varstvene naredbe za 4 kilometre daleč okoli mesta vpeljalo c. kr. okrajno glavarstvo.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 8. maja 1890.